

Р. Я. Лаврентій

Паздрій Богдан



ПАЗДРІЙ Богдан (08. 02. 1904, с. Нове Село Збараського пов., нині Тернопільського р-ну Тернопільської обл. — 30. 03. 1975, м. Філадельфія, шт. Пенсильванія, США) — актор, режисер. Багатолітній асистент режисера [В. Блавацького](#). 1924—26 служив у польській армії. Працював актором у театрах Галичини: 1927—28 — мандрівному Українському театрі І. Когутяка, на початку 1929 — Українському «Просвітянському театрі» (Львів) під керівництвом *П. Сороки*, 1930—31 — мандрівному Українському театрі П. Карабіневича, 1929—30, 1932—33 — Українському народному театрі імені І. Тобілевича (Станіслав, нині Івано-Франківськ) під керівництвом В. Блавацького, згодом [М. Бенцалю](#), 1933—38 — мандрівному Українському молодому театрі «Заграва» під керівництвом В. Блавацького, 1938—39 — мандрівному Українському народному театрі імені І. Котляревського під керівництвом М. Бенцалю, згодом В. Блавацького, 1939—41 — Львівському драматичному театрі імені Лесі Українки, 1941—44 — Львівському оперному театрі. Від 1944 — на еміграції. Перебував у таборах для переміщених осіб у Німеччині (Авґсбург, Регенсбург), де 1945—49 виступав в Ансамблі українських акторів під керівництвом В. Блавацького. 1950 виїхав до США. 1950—54 працював в Українському театрі під керівництвом В. Блавацького, згодом *В. Шашаровського*; 1963—71 — актор і режисер колективу «Театр у п'ятницю» під керівництвом В. Шашаровського (обидва — м. Філадельфія). Член Об'єднання митців української сцени (від 1946; член управи та видавничої комісії).

Основні ролі

Степан, Гриць, Хома («Маруся Богуславка», «Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці» М. Старицького), Хуса («Йоганна, жінка Хусова» Лесі Українки), Семен, Михайло, Гьоргій («Земля» за В. Стефаником), Мина Мазайло, Дядько Тарас, Кум («Мина Мазайло», «Народний Малахій» М. Куліша), Аркадій («Платон Кречет» О. Корнійчука), Ярослав Осмомисл («Слово о полку Ігоревім» Г. Лужницького), Капітан («Кирка з Льолею» Ю. Косача), Король («Гамлет» В. Шекспіра), Лакей Жан («Любов на здоровий розум» Г. Куб'є), Ясон («Медея» Ж. Ануя); у кіно — Війт («Олекса Довбуш», 1940—41, режисер І. Кавалерідзе, Київська кіностудія художніх фільмів), Священник («Ніколи не забуду», 1970, режисери Б. Паздрій, В. Бачинський, Канадсько-українська кіностудія).

Основні вистави

«Шанг-Тонг» Дж.-О. Кервуда (1934), «Лицарі ночі» (1937), «Тополя» (1938, за Т. Шевченком), «Гетьман Іван Мазепа» (1959, роль Мазепи) Г. Лужницького, «Земля» за В. Стефаником, «Мужчина з минулим» Ф. Арнольда, Е. Баха (обидві — 1941), «Викрадення сабінянок» братів Ф. і П. Шентанів (1942), «Сорокятий вечір» (1944), «Украдене щастя» І. Франка (1945), «Актори» Л. Полтави (1963).

Рекомендована література

1. Паздрій Богдан // Наш театр: Кн. діячів укр. театр. мист-ва 1915—1991. Т. 2. Нью-Йорк; Париж; Сідней; Торонто, 1992;
2. Ревуцький В. Богдан Паздрій (Шкіц до образу) // Просценіум. 2004. № 3(10); Максименко С. Богдан Паздрій як актор і режиссер «команди» Володимира Блавацького // Актуал. проблеми мист. практики і мистецтвознав. науки. К., 2013. Вип. 5(16); Гайдабура В. Театр, розвіяний по світу. К., 2014.

Бібліографічний опис:

Паздрій Богдан / Р. Я. Лаврентій// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс]
/ Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. :
Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-883014>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).